Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

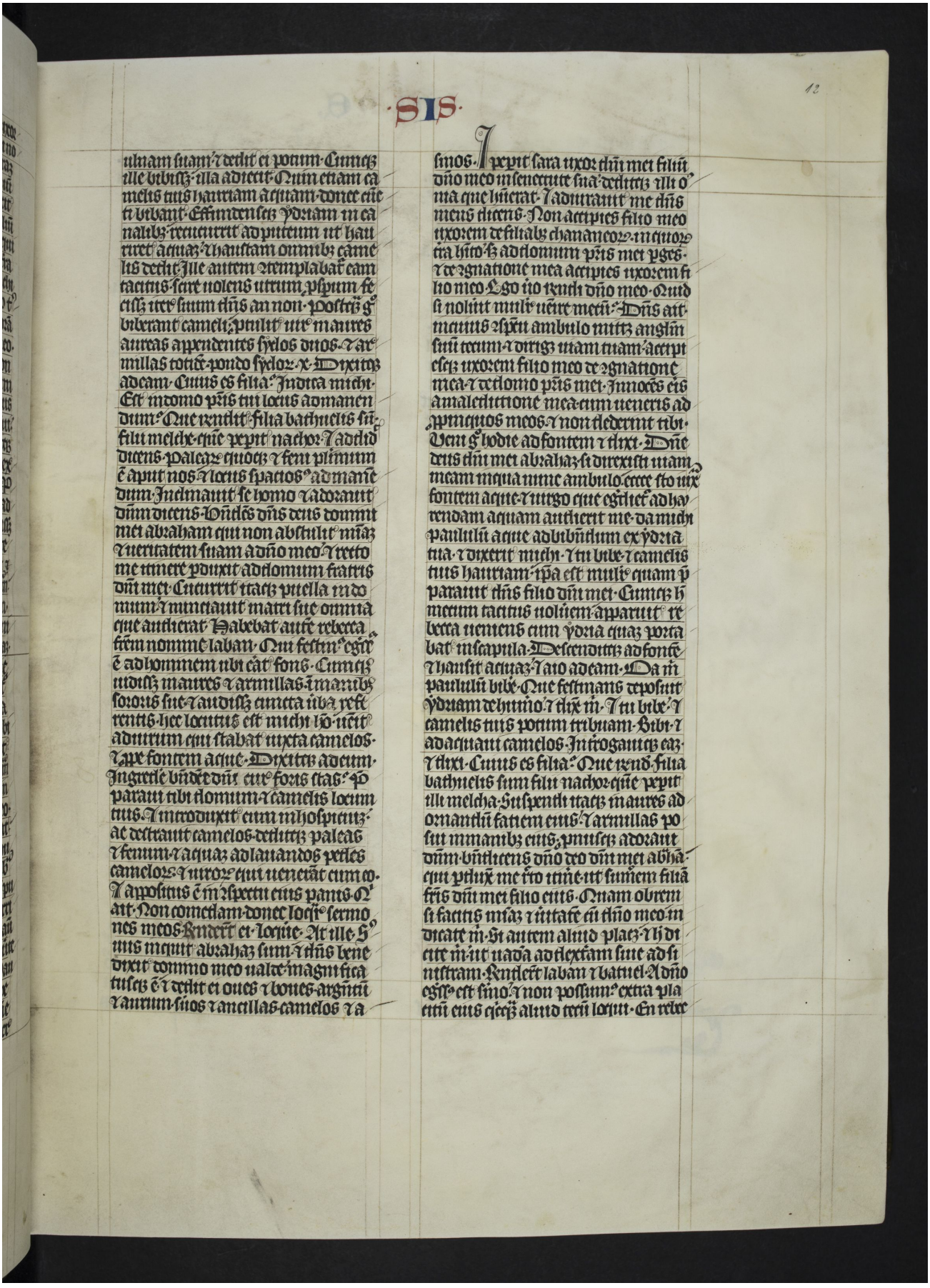

SIS

12

ulnam suam & dedit ei potum. Cumq; ille bibisset: alla adiecit. Quin etiam camelis tuis hauriam aquam: donec cuncti bibant. Effundens igit hydriam in canalibus: recucurrit ad puteum ut hauriret aquas: & hausit omnibus camelis dedit. Ille autem contemplabat eam tacitus: sciens nolens utrum prosperum fecisset iter suum dñs an non. Postq; ergo biberant cameli: protulit ille inaures aureas appendentes siclos duos: & armillas totid: pondo siclor. x. Dixitq; ad eam. Cuius es filia? Indica mihi. Est in domo patris tui locus ad manendum? Que respondit. Filia bathuelis sum filii melche: quē peperit nachor. & addidit dicens. Palee quoq; & fenum plurimum & aput nos & locus spatiosus ad manendum. Iudicauit ille homo & adorauit dñm dicens. Benedictus dñs deus domini mei abraham qui non abstulit misericordiam suam & veritatem suam a dño meo. & recto me itinere perduxit ad domum fratris dñi mei. Cucurrit itaq; puella nuntiauit matri sue omnia que audierat. Habebat autē rebecca frēm nomine laban. Qui festinus egressus ē ad hominem ubi erat fons. Cumq; vidisset inaures & armillas in manibus sororis sue: & audisset cuncta verba referentis. Hec locutus est mihi ho. venit ad virum qui stabat iuxta camelos. & ait fontem aque. Dixitq; ad eum. Ingredere benedicte dñi: cur foris stas? Ego paravi ubi domum & camelis locum tuis. Introduxit eum in hospitium: ac destrauit camelos: deditq; paleas & fenum. & aquas ad lauandos pedes camelorum & virorum qui venerat cum eo. & apposuit ē in aspectu eius panes. Qui ait. Non comedam donec loquar sermones meos. Respondit ei. Loquere. At ille. Seruus abrahe sum. & dñs bene benedixit domino meo valde: magnusq; factus est. & dedit ei oues & boues: argentum & aurum: servos & ancillas: camelos & asinos. Peperit sara uxor dñi mei filium dño meo in senectute sua: dedittq; illi omnia que habuerat. & adiurauit me dñs meus dicens. Non accipies filio meo uxorem de filiabus chanaan: in quorum terra ego habito: sed ad domum patris mei proficiscēs: & de cognatione mea accipies uxorem filio meo. Ego ito respondi dño meo. Quid si nolunt mulier venire mecum? Dñs ait mihi. Angelum suum tuum mittam tibi: & dirigit viam tuam. & accipies uxorem filio meo de cognatione mea & de domo patris mei. Innocēs eris a maledictione mea: cum veneris ad propinquos meos. & si non dederint tibi. Cum ergo hodie ad fontem venissem dixi. Dñe deus dñi mei abraham si direxisti viam meam in qua nunc ambulo: ecce sto iuxta fontem aque. & virgo que egressa fuerit ad hauriendam aquam audierit me. da mihi paululum aque ad bibendum ex hydria tua. & dixerit mihi. Tu bibe. & camelis tuis hauriam. ipsa erit mulier quam preparauit dñs filio dñi mei. Cumq; hec mecum tacitus volvem apparuit rebecca veniens cum hydria quam portabat in scapula. Descendit ad fontem & hausit aquas. Iam ad eam. Da mihi paululum bibere. Que festinans deposuit hydriam de humero. & dixit mihi. Tu bibe. & camelis tuis potum tribuam. Bibi. & adaquauit camelos. Interrogauiq; eam. & dixi. Cuius es filia? Que respondit. Filia bathuelis sum filii nachor: quē peperit ei melcha. Suspendi itaq; inaures ad ornandum faciem eius. & armillas posui in manibus eius. Procidens adoraui dñm benedicens dño deo dñi mei abraham qui perduxit me recto itinere: ut sumerem filiam fratris dñi mei filio eius. Quam ob rem si facitis misericordiam & veritatem cum dño meo: indicate mihi. Si autem aliud placet: dicite mihi: ut vadam ad dextram siue ad sinistram. Respondit laban & bathuel. A dño egressus est sermo. Non possumus extra placitum eius quicquam aliud tecum loqui. En rebec